

UĞRAŞLAR

GÜLÇİN ALPÖGE

BU KİTABIN SAHİBİ

.....

Uğraşlar
Yazan: Gülçin Alpöge
Resimleyen: Nazan Erkmen

©Anne Çocuk Eğitim Vakfı
Yayınları Öykü Dizisi no:5

Telif hakkı Anne Çocuk Eğitim Vakfı'na aittir.
Tamamı veya bir kısmı Anne Çocuk Eğitim Vakfı'nın izni alınmadan basılamaz, çoğaltılamaz.

2010

Büyükdere Cad. Stad Han No.:85 kat:2
34387 Mecidiyeköy – İstanbul
Tel.: (0212) 213 42 20

UĞRAŞLAR

Gülçin Alpöge

Resimleyen : Nazan Erkmen

Telif hakkı Anne Çocuk Eğitim Vakfı'na aittir.

Evvel zaman içinde Zehra diye küçük bir kız varmış. Zehra geceleri çok düş görürmüş. Ama geceleri düş görmekle kalmaz, gündüzleri de kendi oturur, düş kurarmış. Büyüyünce şunu yapsam, bunu yapsam diye düşler; şöyle olsam böyle olsam diye tasarlarmış.

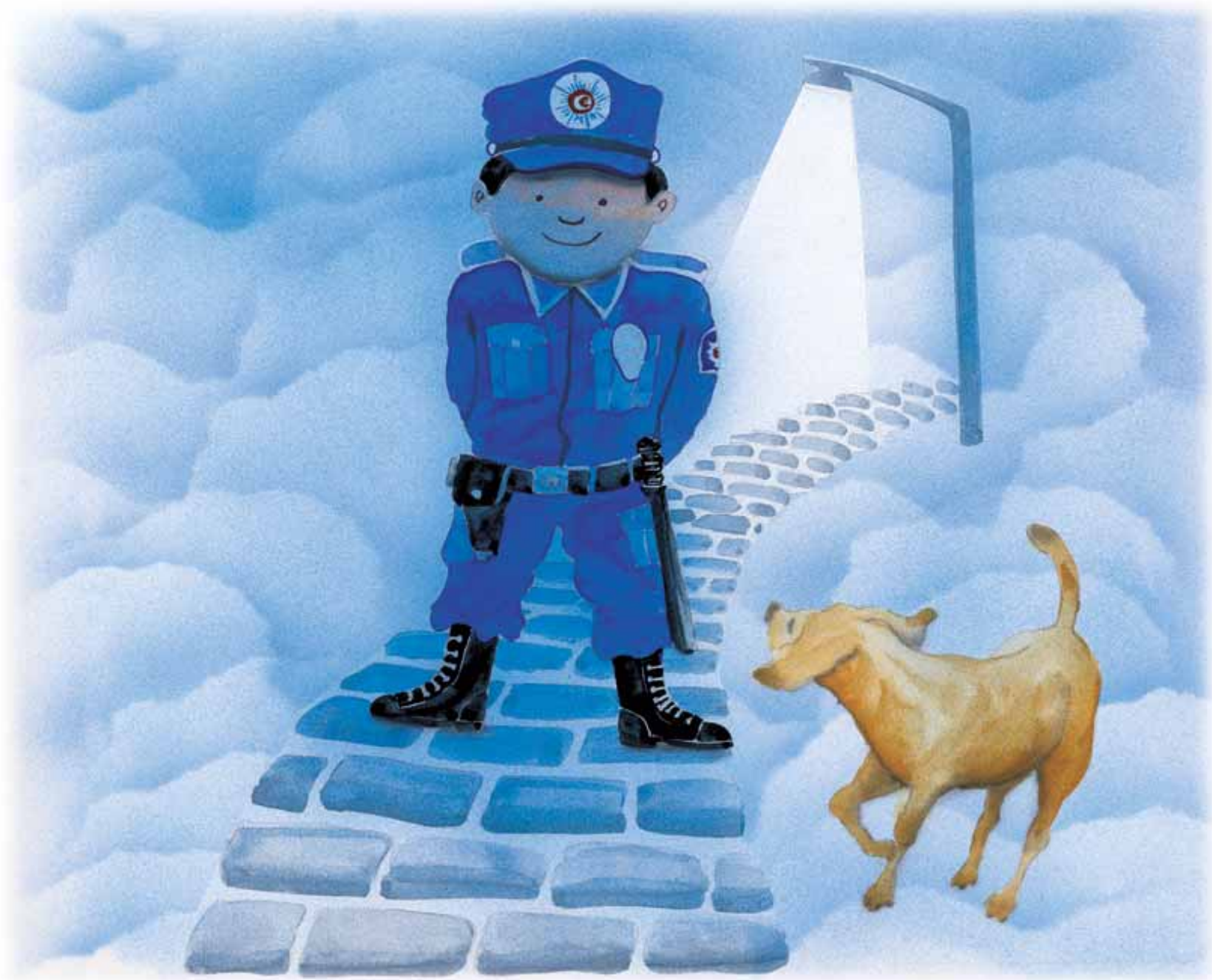

“Televizyonda gördüğüm balerin gibi mi olsam? Müzik eşliğinde ahenkli hareketler yapsam. Dönsem, atlasam, sıçrasam! Onlar gibi süslü, tüylü giysiler giysem. Güzel değil mi dans etmek?

Zehra'nın bir küçük erkek kardeşi varmış. O da hemen atılmış, "Ben bekçi olacağım" demiş. Geceleri düdük çalacağım. Herkesi hırsızlardan koruyacağım."

Zehra'nın düşleri sürmüş. "Yüzsem, ünlü bir yüzücü olsam, madalyalar kazansam, ne dersin?"

Kardeşi cevap vermiş: "Ben de denizi severim, ama balıkçı olsam derim. Güneř doğmadan kayığa biner, giderim. Elimde olta, sepetimde balık, döner gelirim."

Zehra “Yoksa başka bir spor mu yapsam? Paten kaysam. Ya da koşulara katılsam. Tenis oynayıp yarışmalar da birinci olsam, fena mı?”
Kardeşi demiş ki: “Ata binmek de bir spor. Ben ata binmek isterdim!
Ne hoş olur at sırtında gezmek yarışmak.”

Zehra gene dalıp gitmiř. Bařka iřler, bařka dűřler kurmuř. “Yoksa hemřire mi olsam? Yardıma kořsam. Çocuklara baksam. Hastaları iyi etsem.” Kardeři hemen, “Seni bilmem, ben pilot olacađım. Göklerde gezerim. Uzak űlkelere giderim” demiř.

“Müzik çalsam” demiş Zehra; “Keman, gitar ya da saz çalsam. Hem müzikçi olmak için alet de gerekmiyor. Sesimiz de bir alet. Ünlü bir ses sanatçısı olsam, konserler versem, harika olmaz mı?”

Annesi yanına gelmiř. “Gene dűř kuruyorsun, Zehra” demiř. “Sen hele önce bir bűyű! Sonra bir iř seersin. řimdi daha ilkokuldasın. Boř zamanların için kendine bir uęrař bul. Evde yapılabilen řeyler var.: Dikiř dikmek, uçurtma yapmak, rgű örmek, tahtadan oyuncak yapmak, iř iřlemek gibi.”

Haydi kızım. Bakalım, yapacak ne uğraş bulacaksın? Bir şeyler toplayıp biriktirebilirsin. Akla ne gelirse toplanabilir. Kimi pul toplar, kimi deniz kabuğu. Kimi kibrit kutusu, kimi şişe kapağı. Kimi ise düğme biriktirir.”

“Çiçek yetiştirmeye ne dersin? Diye sormuş annesi. “Bahçesi olanlar sebze bile ekerler. Sonra da yemekte kendi bahçelerinden taze soğan yerler. Ama bizim bahçemiz yok, diyeceksin. Sen de pencerenin önünde ki saksıda yetiştir çiçeklerini.” Çiçek işi hoşuna gitmiş Zehra’nın; ama biraz daha düşünmek istemiş.

Sonra bir gün bir kitap okumuŗ. Bütün d ŗlerini onda bulmuŗ. Kitap olaylar ve serüvenlerle doluymuŗ. Onu okuyunca, Zehra uŗraŗı bulduŗunu anlamıŗ. “Ne hoŗ bir kitap bu! Ne akıllı sözler etmiŗ. Ama ben akıllıyım” demiŗ Zehra, “      artık biliyorum ki, en iyi uŗraŗlardan biri kitap okumak. İŗte benim uŗraŗım.”

NOTLAR / RESİMLER

NOTLAR / RESİMLER

NOTLAR / RESİMLER